

వగరగీతం

చదవండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

చాటుమాటుగా అర్థాగి చేటలో కన్నీళ్ళు చెరుగుతున్నప్పుడు సంసారం బరువెంతో సమీక్షించగలిగినవాట్లే ఆకుపచ్చని చెట్లు, ఆహోదభరితమైన వాతావరణమేమి లేకుండానే పగలూరాత్రి ఆస్నేస్ట్రెస్ రేకులకింద పడి ఎంత వేడిక్కినా మాడిపోకుండా ఉండగల్గిన మానవాతీతుట్టి నరకప్రాయమైన నగరనాగరికతను నరనరానా జీర్ణించుకున్నవాట్లే రోజుకో రెండు కవితా వాక్యాల్ని రాయలేనా... అది మనకు పెన్నుతో పెట్టిన విద్యు... అఫ్కోర్సు... కవిత్వం ఎంత నిత్యనూతనంగా వెలికి వచ్చినా రాసిన ప్రతిదీ ఆణిముత్యం కాదని అందరికి తెలుసు

- ఆలిశెట్టీ ప్రభాకర్

ప్రత్యుత్త

- “చాటుమాటుగా అర్థాగి చేటలో కన్నీళ్ళు చెరుగుతున్నప్పుడు” వాక్యం ద్వారా మీరేమి గ్రహించారు?
- కవి నివాసం ఎలా ఉంది?
- నగర నాగరికతను నరకప్రాయమని కవి ఎందుకని ఉంటాడు? దానిపై మీ అభిప్రాయాలు చెప్పండి.
- కవితాత్మక వాక్యాలు చదివారు కదా! ఈ కవి గురించి మీకేమి ఆర్థమైంది?

పార్శ్వం ఉద్దేశం / నేపథ్యం

ఆధునిక కాలంలో మనుషులంతా నగరాల్లో జీవించాలని కోరుకుంటున్నారు. మరోవైపు పల్లెల్లో ఉపాధి అవకాశాలు తగ్గడంతో బతుకుపెరువుకోసం నగరాలకు వలసలు పెరిగిపోయాయి. నగరంలోని అనుకూలాంశాలన్నింటిని వినియోగించుకోవాలనే కోరికతో మనుషులు నగరంలో ఉండడానికి తాపత్రయపడుతున్నారు. దీనితో అనేక నగరాలు అత్యధిక జనాభాతో కికిట్టిరిసిపోతున్నాయి. చాలా సమస్యలు పెరిగిపోయాయి. ప్రపంచీకరణ ప్రభావంతో నగరం శరవేగంగా తన రూపం మార్చుకుంటున్నది. సామాన్యాదికి అందనంత దూరంగా కదిలిపోతున్నది నగరం. మర్యాదరగతికి అంతుచిక్కని ప్రాంతంగా మారిపోయింది నగరం. మనిషి యాంత్రిక స్థితిలోకి మారిపోతున్నారు. తనకుతానే పరాయాకరణకు గురవుతున్నాడు. ఈ నేపథ్యంలో నగరజీవితంలోని యథార్థదృశ్యాల్ని మన కళ్ళ ముందు నిలుపుతూ, నగరపు మరో పార్శ్వాల్ని చూపుతూ, వాస్తవాల్ని కరినంగా నిర్వచించిన విధాన్ని తెలియజెప్పడం ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్శ్వభాగ వివరాలు

ఈ పాఠం “మినీ కవిత” అనే ప్రక్రియకు చెందింది. ఏదైనా ఒక అంశాన్ని కొనసారువుతోనో, వ్యంగ్యంతోనో, చురకతోనో తక్కువ పంక్తుల్లో చెప్పడమే మినీ కవిత. ‘అలిశెట్టీ ప్రభాకర్’ అనే గ్రంథంలోని ‘సిటీల్స్ట్ట్స్’ మినీ కవితలలో కొన్నిటిని ‘నగరగీతంగా కూర్చుడమైంది.

ప్రవేశిక

- దృష్టిని బట్టి సృష్టి గోచరిస్తుంది.
కొండరిని కొన్ని సన్నిఖేశాలు విశేషంగా ఆకర్షిస్తాయి.
సహాదయుడు ప్రతి కదలిక నుంచి ప్రేరణ పొందుతాడు.
అతనికి భాష ఆయుధమైతే, భావం కవితారూపం సంతరించుకుంటుంది.
నగరంలోని మూలాలను, మూలాలనూ ఓ కవి వ్యాధయం ఎట్లా దర్శించిందో – ‘అలిశెట్టీ’ మినీ కవిత(లు) మన కళ్ళకు గడుతుంది.
మనసు కిటికీ తెరిచి చూస్తే అక్షరాల వెనుక అనంత దృశ్యాలు కనిపిస్తాయి.

I

1 నుండి 5వ పంక్తి పరకు :

నగారా మోగిందా
నయాగరా దుమికిందా
సాలుగురోడ్డ కూడవిలో ఏమది?
అదే, నగరారణ్యపోయారు
నరుడి జీవనఫోషు

అర్థాలు :

నగారా	= పెద్దధంకా
నయాగరా	= ఒక పెద్ద జలపాతం
కూడవి	= రహదారులు కలినే చోటు
పోయారు	= పెద్ద దృశ్యాలు
జీవన ఫోషు	= బ్రతుకు గోల

భావం : ఒక పెద్ద ధంకా ప్రోగించినట్లుగా, పెద్ద జలపాతమైన నయాగరా దుమికినట్లుగా నాలుగుదారులు కలినేవోట పెద్ద దృశ్యాలు. అది నగరమనే అడవిలో బ్రతికే మనుషుల గొడవ. వాహనాల రణగొణధ్వనులు. రకరకాల సరుకులమ్మెపారి కేకలు. నగరంలో బ్రతికేవారి జీవన పోరాటపు ఆకలి కేకలవి.

విశేషాంశం : మూడు జలపాతాలను కలిపి నయాగరా జలపాతం అంటారు. ఇవి హర్ష్ణ మా ఫాల్స్, అమెరికన్ ఫాల్స్, బ్రిడల్ ఫీల్ ఫాల్స్లు అమెరికా వైపు ఉన్నాయి. హర్ష్ణ మా ఫాల్స్ - కెనడా వైపు ఉంది. ఇవి అన్ని 50 మీటర్లు (165 అడుగులు) ఎత్తు నుండి పడతాయి.

6 నుండి 11వ పంక్తి వరకు :

తల్లి ఒడివంటి
పల్లెనీమల్నొదిలి
తరలివచ్చిన పేదరైతులూ
ఇనప్పెట్టెల్లంటి
ఈ పట్టణాల్లో
ఊపిరాడని మీ బతుకులూ

అర్థాలు :

నీమ = ప్రాంతం

భావం : ఏ చీకూ చింతా లేకుండా హోయిగా ఉండే తల్లి ఒడిలాంటి పల్లెటూర్లను పేద రైతులు వదిలారు. ఇనపెట్టెల్లాగ ఇరుకుగా ఉండే పట్టణాలకు వెళ్ళారు. అక్కడ ఇరుకు గదులలో ఊపిరాడకుండా బతుకుతున్నారు. పల్లెటూరులోని స్వేచ్ఛ, ప్రశాంతమైన జీవితం పట్టణాలలో దొరకదు.

12 నుండి 15వ పంక్తి వరకు

నగరంలో ప్రతిమనిషి
పరసీయ గ్రంథమే
మరి నీ బతుకు
పేజీలు తిరగేసేదవరో!

అర్థాలు :

పరసీయ గ్రంథం = చదవవలసిన పుస్తకం

భావం : నగరంలోని ప్రతి మనిషీ ఒక అధ్యయనం చేయవలసిన గ్రంథమే. అంటే ప్రతి వ్యక్తికి బాధలు, కష్టాలు, సష్టాలు, విషాదాలు అనేకం ఉంటాయి. అవీ వెలుగులోకి రావు. ఇక పల్లెటూరి నుండి కొత్తగా వెళ్ళిన వ్యక్తి గురించి పట్టించుకొనే వారెవరూ ఉందరు. అనాధలా బతకాలి.

16 నుండి 20వ పంక్తి వరకు

ఉదయమే
బస్సుల్లో రిక్షాల్లో
పేవెంట్లుపై విరఱాసిన
కాన్యోంటు పువ్వుల సందడి
రాలే చదువుల పుప్పాది!

అర్థాలు :

కాన్యోంటు పువ్వులు = కాన్యోంటు పిల్లలు

భావం : ఉదయమే బస్సుల్లోనూ, రిక్షాలలోనూ కాన్యోంటుకు పిల్లలు బయలు దేరతారు. వాళ్ళ అమాయకపు ముకాలు అప్పుడే విరిసిన పువ్వులా ఉంటాయి. వారు బస్సు కోసం పేవెంట్లుపై నిరీక్షిస్తూ, చదువుల గురించి మాట్లాడుకొంటారు. దీనినే 'రాలే చదువుల పుప్పాది' అని కవి చమత్కరించాడు.

II

1 నుండి 5వ పంక్తి వరకు :

సిటీ అంటే అన్నీ
బ్యాటీ బిల్లింగ్లు కావు
అటు భవంతులూ ఇటు పూరిక్కా
దారిద్ర్యం, సాభాగ్యం సమాంతర రేఖలు!
ఇది వెరైటీ సమస్యల మనుఁడులు
సమ్మేళన కోలాహలం!

అర్థాలు :

పూరి + ఇల్లు = గుడ్డతో నేనిన పాక
సమ్మేళనం = కలయిక
కోలాహలం = కలకలం, సందడి

భావం : పట్టణం అంటే అన్నీ అందైన పెద్ద పెద్ద భవనాలే కాదు. పేదల గుడిసెలూ ఉంటాయి. దారిద్ర్యం, ఐశ్వర్యం సమాంతర రేఖలలాగ ఉంటాయి. దరిద్రులకీ, ధనవంతులకీ మధ్య అంతరం అలాగే ఉంటుంది. పట్టణంలో మనుషులు తమాషిగా ఉంటారు. నవ్వు రాకపోయినా నవ్వుతారు. అందరూ కలసి ఉంటారు. ఎవరు ఎవరితోనూ మాట్లాడుకోరు. కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకోరు. అందుకే "ఇది వెరైటీ నమస్యల మనుస్యల నవ్వేళన కోలాహలం" అన్నాడు కవి.

2 సుండి 20వ పంక్తి వరకు :

ఎంతచేసినా ఎవరికి

తీరిక దక్కదు కోరిక చిక్కదు

మెర్యాళ్లరి నవ్వులు, పాదరసం నడకలు

కొందరికి రెండు కాళ్లు

రాక్కావాళ్లకి మూరుకాళ్లు

ఉన్నపాళ్లకి నాలుకాళ్లు!

నగరంలో అన్నిపక్కలూ

సారించాలి మన చూపులు

మహానగరాల రోడ్డకి

మరణం నాలుగువైపులు!

నగరం మహావృక్షం మీద

ఎవరికి వారే ఏకాకి!

నగరం ఆర్థంకాని రసాయనశాల!

నగరం చిక్కపీడని పద్మవ్యాహం!!

అర్థాలు :

ఉన్నపాళ్లకి నాలుకాళ్లు = నాలుగు చక్రాలతో నడిచే కారు

ఏకాకి = ఒంటరి

పద్మవ్యాహం = పద్మారంగా పైన్యాన్ని పన్నడం (ఇది ఒక సైనిక వ్యాహం)

భావం : సాధారణంగా వారంలో 6 రోజులు పనిచేస్తే, ఒకరోజు అదివారం సెలవు పస్తుంది. కానీ, పట్టణాలలో ఎంత పనిచేసినా వని పూర్తికాదు. తీరిక చిక్కదు. అందుకు కారణం సెలవునాడు కూడా పనిచేస్తే డబ్బులు వస్తాయి. అవసరాలు గడుస్తాయి అని ఆశ. ఎంత సంపాదించినా ఖర్చులకే సరిపోతుంది. చిన్న చిన్న కోరికలు (కనీసం సినిమాకి వెళ్లడం వంటివి) కూడా తీరపు. నవ్వులలో ఆప్యాయత ఉండదు. గబగబా నడిచి వెడుతుంటారు. కొంతమంది కాలినడక వెడతారు. కొందరు రిక్కాపై వెళతారు. ధనవంతులు కార్లలో వెళతారు. ఎలా వెళ్లినా అన్నివైపులా చూసుకోవాలి. ప్రమాదాలెక్కువ. నగరంలో ఎవరి సమస్యలు వారివే. నగరం ఆర్థం కాని ప్రయోగశాల. అదోక పద్మవ్యాహం.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - [ప్రతిస్ఫుందన]

1. కింది అంశాల గూర్చి మాట్లాడండి.

అ) మీరు ఇప్పటివరకు ఏవి నగరాలను చూశారు? మీరు చూసిన నగరాల్లో మీకు నచ్చిన, నచ్చని అంశాలు తెలుపండి?

ఆ) మీ ఊరి సుండి ఎవరైనా నగరాలకు వలస వెళ్లారా? ఎందుకు వెళ్లవలసి వచ్చింది? వాళ్లు అక్కడ ఏం చేస్తున్నారు?

2. పారం ఆధారంగా కింది కవితా పంక్తుల్లో దాగిన అంతర్భాస్ని గుర్తించి రాయండి.

అ) నగరంలో ప్రతి మనిషి పరసీయ గ్రంథమే.

ఆ) నగరం మహావృక్షం మీద ఎవరికి వారే ఏకాకి.

ఇ) మహానగరాల రోడ్డకి మరనం నాలుగు వైపులు.

3. కింది పద్మాలను పొదభంగం లేకుండా పూరించండి.

అ) కుందుర్తి ఆంజనేయులు రచించిన వచన పద్మ ఖండిక 'నగరంలో వాన' కవిత్వంలా మొదలై రాజకీయ శాసనంతో అంతం అవుతుంది. అందరూ వాస్తవికత నుంచి వ్యంగ్యాన్ని పుట్టిస్తే, ఇందులో కవి వ్యంగ్యం నుంచి వాస్తవికతను సృష్టిస్తాడు. ప్రబంధకవి అయ్యలరాజు రామభద్రుడు వర్ధధార నుంచి కవితాధారను తేలేచించాడు. అది కేవలం శబ్దగతమైన తేలేచుటమే. ఇందులో భావసంఘర్థణ నుంచి వెలువడిన వ్యంగ్యం గుఱళిస్తుంది. కవి భావుకత వ్యంగ్యధనువును ఎక్కుపెడితే, సంస్కరం వాస్తవికత భాగాన్ని గుండెలకు గురిపెట్టి కొడుతున్నది. ఆ దెబ్బ తప్పదు. అది ఎంత సున్నితంగా తాకుతుందో అంత గాఢంగా ముద్దువేస్తుంది. వచనపద్మం ఎంత సహజమైనదో, ఈ ఖండికలోనీ రచన కూడా అంత సహజంగా రూపు దిద్దుకొన్నది. కుందుర్తి వాన కురిసింది. నగరంలోనే అయినా, ఆ వానలో తడిసింది మాత్రం సామాన్యాడి జీవనమే! ఇందులో వాన కేవలం కేన్వాసు మాత్రమే. దాన్ని ఆధారం చేసుకుని కవి చిత్రించిన వాస్తవికదృశ్యాలు మనల్ని నిలబట్టి ఆలోచింపజేస్తాయి.

అ) కవులు సామాన్యంగా వ్యంగ్యాన్ని ఎలా సృష్టిస్తారు?

ఆ) అయ్యలరాజు రామభద్రుడి కవితాధారను విశ్లేషించండి.

ఇ) కుందుర్తి నగరంలో వాన కవితను ఏ శైలిలో రాశడు?

ఈ) నగరంలో వాన కవితలోని ప్రధానాంశం ఏమిటి?

ఉ) కుందుర్తి వాస్తవికత ఎలాంచిది?

4. పారం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.
- అ) అలిశెట్టి ప్రభాకర్ కవితాచ్చక్షుధం ఏమిటి?
- అ) ‘నగరగీతం’ రాయడానికి గల నేపథ్యాన్ని వివరించండి.
- ఇ) సరుడి జీవనఫోష్ కవికి ఎలా వినిపించింది?
- ఈ) నగరంలో దారిద్ర్యం, సౌభాగ్యం ఏ విధంగా కనిపిస్తాయి?
- ఉ) అలిశెట్టి ప్రభాకర్ సిటీలైఫ్ కవితల ప్రత్యేకత ఏమిటి?

II. ప్యాక్టికరణ - స్వజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
- అ) నగరం అంటే ఏమిటి? పల్లెకు - నగరానికి గల ప్రధాన వ్యత్యాసం తెలుపండి.
- ఇ. నగరం అంటే పెద్ద పట్టణం.
- నగరం : ఇక్కడ జనాభా ఎక్కువ. సదుపాయాలు ఎక్కువ. జీవన వ్యయం చాలా ఎక్కువ. కాలుప్యం ఎక్కువ. మనుష్యుల మధ్య అంతరాలు ఎక్కువ. ఎవరి స్పౌర్ఫం వారిది. ఉద్యోగాలు, ధనవంతులు ఎక్కువ విలాసవంతంగా ఉంటారు.
- పల్లెటూరు : జనాభా తక్కువ. సదుపాయాలు తక్కువ. జీవన వ్యయం తక్కువ. కాలుప్యం ఉండదు. మనుష్యుల మధ్య ప్రేమాప్యాయతలు ఎక్కువ. కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకొంటారు. ఎక్కువ మంది వ్యవసాయంపై ఆధారపడి జీవిస్తారు. విలాసవంతమైన జీవితం ఉండదు.
- అ) ‘నగరజీవికి తీరిక దక్కదు కోరిక చక్కిరునే పంక్కల్లోని వాస్తవాన్ని వివరించండి.
- ఇ. నగరంలో రనిచేసే చోటు దూరంగా ఉంటుంది. తన నివాసం నుండి అక్కడకు వెళ్లి రావడంతో సమయమంతా అయిపోతుంది. అందుచేత నగర జీవికి తీరిక దక్కదు.
- ఎంత సంపాదించినా నగరంలో జీవన వ్యయానికి సరిపోదు. ఇంటి అద్దె, పాలు, బియ్యం మొదలైన భర్యలు, ప్రయాణపు భర్యలు. చివరకు పైసా మిగలదు. సరదాగా హోటలకు వెడదామన్నా, సినిమా చూద్దామన్నా కూడా డబ్బులుండవు. అంటే చిన్న చిన్న కోరికలు కూడా తీరివు.
- ఇ) ఈ పారం ఆధారంగా నగరం ఎలా ఉంటే కవికి నచ్చుతుందో తెలుపండి.
- జ. నగరంలో రణగొణ ధ్వనులు ఉండకూడదు. ప్రశాంతంగా జీవనం సాగాలి. విశాలమైన ఇళ్ళు ఉండాలి. చక్కని గాలి రావాలి. ఎవరి ఇల్లు వారికి ఉండాలి. నగరంలోని వారు, ప్రకృత్వారిని గురించి తెలుసుకోవాలి. కష్టసుఖాల్లో ఒకరికొకరు తోడుగా ఉండాలి.
- పిల్లలు కాన్సైంటులకు హడావిడిగా బస్సుల ప్రయాణాలు, రిక్ష ప్రయాణాలు మాని, స్వేచ్ఛగా రహదార్ల వెంట పారశాలలకు నడచివెళ్ళాలి. నగరంలో చక్కని భవనాలు ఉండాలి. సమస్యలు లేని జీవనం సాగాలి. సౌభాగ్యంగా జీవించాలి.
- ప్రజలు హడావిడి లేని ప్రశాంత జీవనం సాగించాలి. ప్రజల కోరికలు తీరాలి. ప్రజలు నిండుమనస్సుతో ఒకరినొకరు పలకరించుకోవాలి.
- రోడ్డు ప్రమాదాలు లేకుండా ఉండాలి. ప్రజలంతా కలసిమెలసి జీవించాలి. ప్రజలు సుకంగా ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకొని హాయిగా జీవించాలి.
- ఈ) తఱ పారం ఆధారంగా నగరం ఎలా ఉంటే కవికి నచ్చుతుందో తెలుపండి?
- జ. తన జీవితమే తన కవిత్వంలో వ్యక్తమవుతుంది. కవికి నగరంలో చాలా చేదు అనుభవాలు ఎదురై ఉంటాయి. దుర్భర దారిద్ర్యం అనుభవించి ఉంటాడు. ప్రమాదాలలో నష్టం జరిగి ఉండవచ్చు. మొత్తం మీద కవి నగరంలోనే ఉంటూ నగర జీవితమంటే అనహ్యం కలిగే సంఘటనలు అనుభవించి ఉండవచ్చు. అందుకే నగర జీవితంలోని ప్రతికూల అంశాల్ని కరిసంగా వర్ణించాడు.
- ఉ) నగరంలో మనిషి జీవనవిధానాన్ని పారం ఆధారంగా వివరించండి.
- జ. నగరం వలస వెళ్లిన వారిని ఎవరూ పట్టించుకోరు. చాలా బాధలు పడాలి. సందడిగానే ఉంటుంది. కాని పేద రైతులకు సమస్యలతో ఉపాధి సలపడు. నగరంలోని ప్రతి మనిషికి ఏదో సమస్య, హడావుడి బ్రతుకులు. రోడ్డు ప్రమాదాలు ఎక్కువ. భద్రత లేదు.
- ఇ) అందరూ నగరాల్లో జీవించాలని ఎందుకు అనుకుంటున్నారు?
- జ. నగరాలలో ఏదో ఒక పని దొరుకుతుంది. డబ్బు సంపాదించవచ్చు. హాయిగా విలాసాలు అనుభవించవచ్చును. సుఖంగా జీవించవచ్చును. వైద్యం అందబాటులో ఉంటుంది. పిల్లల చదువులకు విద్యాలయాలు చాలా ఉంటాయి. అన్ని రకాల చదువులూ ఉంటాయి. ఉపాధి అవకాశాలు ఎక్కువ..... మొదలగు ఆలోచనలతో చాలా మంది నగరాలలో జీవించాలని కోరుకుంటారు.
2. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి వదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.
- అ) ‘నగరగీతం’ సారాంశాన్ని మీ సాంతమాటల్లో రాయండి.
- ఇ. ‘నగరగీతం’ అలిశెట్టి ప్రభాకర్ రచన.
- నగారా ప్రోగ్రామాలు, నయుగారా జలపాతం దుమికినట్లు నగరంలోని నాలుగు రోడ్డు కూడలిలో హడావుడిగా ఉంటుంది. నగరారణ్యంలో బ్రతుకు తెరువు కోసం నరుల ఫోష్ అది. చిన్న చిన్న వ్యాపారాలు చేసేవారి కేకలు, రిక్షలు, కార్బు, పాదచారులు, బస్సుల హడావుడి ఎక్కువగా ఉంటుంది.
- పల్లెటూరు తల్లి ఒడిలాంటిది. ప్రశాంతమైనది. కాలుప్యం లేనిది. అటువంటి పల్లెటూరుక్కు వదిలి పేదరైతులు నగరాలకు చేరుతున్నారు.

అక్కడ బ్రతకలేక విలవిలలాడుతున్నారు. నగరంలో ప్రతి మనిషికి సమస్యలే. ఇక ఈ వలస జీవులను పట్టించుకొనేదెవరు.

ఉదయమే రిక్కాలలో, బస్సులలో కాన్ఫైంటు పిల్లల హడావుడి, వారి ముఖాలు అప్పుడే విరిసిన పుప్పులులాగ ఉంటాయి. వారి ముఖాలనే ఘూల నుండి చదువులనే పుప్పుడి రేణువులు వేవుమంట్లపై రాల్చాయి.

సిటీ అంబే అందమైన భవంతులే కాదు, పూరిళ్ళు ఉంటాయి. దారిద్రుం, సౌభాగ్యం సమాంతర రేఖలులా ఉంటాయి. నగరం ఒక విచిత్రమైన సమస్యలు గల మనుషుల కలయికతో నిండి ఉంటుంది. ఎంత వని చేసినా కడుపే నిండదు. ఒక్క సెకను కూడా తీరిక దొరకదు.

అక్కడ అందరివీ కల్పితమైన నవ్యలు. తెచ్చి పెట్టుకొన్న మర్యాదలు, వేగవంతంగా నడిచి వెళ్ళేవారు కొందరు. కొందరు కార్బ్రపై వెడతారు. కొందరు రిక్కాలలో వెడతారు. ఎవరు ఎలా వెళ్ళినా నాలుగు వైపులా చూసుకోవాలి. లేదా రోడ్స్ ప్రమాదాలలో నష్టపోవలసి వస్తుంది.

నగరంలో ఎవరి బ్రతుకు వారిదే. ఒంటరి జీవితం. అదొక అర్థంకాని ప్రయోగశాల. అదొక దారి తెలియని పద్మహృషాహం.

- ఆ) నేడు నగరజీవనం ఎందుకు సంజ్ఞిష్టంగా మారిందో విశ్లేషించండి.
జ. నగరంలో జనాభా పెరిగిపోయింది. పల్లెటూళ్ళు నుండి నగరాలకు పనుల కోసం చాలామంది వలస వచ్చేస్తున్నారు. పల్లెటూళ్ళలోని ఆస్తిపరులు కూడా ఆస్తులను అమ్మి, విలాసాల కోసం నగరాలకు ఎగబడుతున్నారు. విద్య, ఉపాధి, ఉద్యోగ, వైద్య సదుపాయాలన్నీ నగరాలలో కేంద్రిక్తమైపోయాయి. అయి అవసరాల నిమిత్తం నగరాలకు వెడుతున్నారు.
జనాభా పెరగడంతో అవసరాలు పెరిగాయి. కాలుష్యం పెరిగింది. సమస్యలు పెరిగాయి. శాంతి భద్రతల సమస్య పెరిగింది. పోతీ పెరిగింది. వ్యాపారాలు పెరిగిపోయాయి. జీవన వ్యయం పెరిగింది.
ఇన్ని గందరగోళాల మధ్య మానవుడికి కావలసిన మనశ్యాంతి కొవడింది. జీవితంలో ప్రశాంతత లేదు. కాలుష్యం వల్ల ఆలోగ్య సమస్యలు పెరిగిపోయాయి. జీవితాన్ని మందులతో వెళ్ళినే పరిశ్చితి ఏర్పడింది.
ఎటుచూసినా సమస్యలే. రోడ్స్ నీ కిక్కిరిసిపోయి ఉంటాయి. ఈ పరిస్థితులలో నగర జీవితం సంక్లిష్టంగా మారింది. కేవలం బ్రతకాలి కనుక బ్రతికే వారి సంభ్య నగరాలలో పెరిగించేంది.

- ఇ) నగరాన్ని రసాయనశాలగా, పద్మహృషాహంగా వర్ణించడంలోని నిజానిజాల గురించి చర్చించండి.
జ. రసాయనశాలలో అనేక ద్రావణాలు, ఆమ్లాలు, క్షారాలు మొదలైనవి ఉంటాయి. వాటితో ప్రయోగాలు చేయడానికి పరికరాలు ఉంటాయి. రకరకాల రసాయన పదార్థాలతో రకరకాల ప్రయోగాలు చేస్తారు. రసాయన చర్య జరిగి కొత్త పదార్థాలు తయారొతాయి. పట్టణం కూడా అంతే. పట్టణాలలోని ఆఫీసులలో, కర్కూగారాలలో జరిగే పనులలో సహాయపడే పేదవారిని ద్రావణాలు, ఆమ్లాలు, క్షారాలు మొదలైన వాటితో పోల్చుపచ్చు. ఆఫీసు పైళ్ళు, పనులు, ఒక్కడ ప్రయోగ పరికరాలు. రసాయనశాలలోనీ పదార్థాలకు జీవం ఉండదు. అలాగే పట్టణంలోని పనులలో కూడా యాంత్రికత తప్ప మానవత్వం, దయ, ప్రేమ ఉండవు. యాంత్రికంగా జీవించలేని పల్లెటూరి వారు మనసారా జీవిస్తారు. వారికి పట్టణ జీవితం పనికిరాదు. అందుకే రసాయనశాలతో పోల్చాడు కవి.

పద్మహృషాహం అంటే పద్మం ఆకారంలో సైన్యాన్ని పన్నె ఒక సైనిక హృషాహం, దీనిని కొరవ పాండవ యుద్ధంలో ద్రోణచార్యుడు పన్నాడు. దీనిలోకి ప్రవేశం విరమణ తెలిసినవారు కృష్ణదు, అర్జునుడు, ద్రోణుడు, ప్రద్యుమ్యురు మాత్రమే ఉన్నారు. అభిమన్యుడికి పద్మహృషాహంలోకి ప్రవేశించడం తెలుసు కాని బయటకు రావడం దానిని ఛిదించడం తెలియదు. అందుకే పద్మహృషాహంలో అభిమన్యుడు మరణించాడు.

పట్టణంలోని రోడ్స్ కూడా పద్మహృషాహం వంటివే. ఎటువెళ్లాలో తెలియదు. ఎలా వెళ్ళాలో తెలియదు. అక్కడ మోసం ఎక్కువ. మనుషుల స్వభావాలు తెలియవు. అంతా గజిబిజిగా, గందరగోళంగా ఉంటుంది. అందుకే పట్టణం వెళ్ళిన పల్లెటూరివారు అభిమన్యుడిలా గిలగిలలాడాలి. అందుకే పట్టణాన్ని పద్మహృషాహం అన్నాడు కవి.

3. కింది ప్రశ్నలకు స్వజనాత్కంగా / ప్రశంసిస్తూ రాయండి.
ఆ) నగరగితం కవితకు మరో పార్శ్వంగా నగర జీవనంలోని అనుకూల అంశాలపై ఒక వ్యాసం రాయండి.
జ. నగరం విద్యార్థులకు అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఏ చదువైనా చదువుకోవచ్చును. ఉద్యోగం చేసుకుంటూ కూడా చదువుకోవచ్చును. విద్యాలయాలకు వెళ్ళడానికి కూడా సిటీబస్సులు, ఆటోలు ఉంటాయి. నివాసానికి, భోజనానికి హోస్టల్స్ ఉంటాయి.
విద్య పూర్వయ్యాక ఉపాధి దొరుకుతుంది. ఏదో ఒక ఉద్యోగం సంపాదించుకోవచ్చును. అవసరమైతే ఓవర్కోమ్ కూడా చేసుకొని దబ్బు సంపాదించవచ్చును. సుఖంగా జీవించవచ్చును. వ్యాపారమైనా చేయవచ్చును. పనికి సంపాదనకూ లోటుండదు.

వైద్య సదుపాయం ఉంటుంది. చాలా ఆసుపత్రులు ఉంటాయి. ఎండ, చలి, వాన కూడా తెలియకుండా సౌభాగ్యాలు అనుభవించవచ్చును. భూలోక స్వర్గాలంటే నగరాలే. కలలో కూడా ఉపహించలేని సౌభాగ్యాలను భవించవచ్చును.

- ఆ) ప్రశాంతతకు, పచ్చదనానికి నిలయమైన పల్లెల గొప్పదనాన్ని వర్ణిస్తూ ఒక వచన కవితను రాయండి.
జ. పట్టుల కిలకిలలే పల్లెకు మేలకూలుప
పాలనుగురులాంటి లేగదూడల గెంతులే కనుల విందు
పచ్చపచ్చని వైరులే పల్లె తల్లికి పట్టుచీర కొంగు
చల్ల చల్లని వైరగాలి రెపరెపలే మనసుకు పసందు
కిరు చెప్పులు, నాగలి కర్మల సందర్భే సందడి

అనురాగం, ఆప్యాయత కలబోసిన పలకరింపుల పులకింతలు
వల్లెకు సాటి మల్లె వంటి చల్లని తల్లి మనసే.

III. భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది పదాలకు ఆర్థాలను ‘పదవిజ్ఞానం’లో వెతికి ఆ అర్థంతో సొంతవాక్యాలు రాయండి.
ఉదా॥ ఏకాకి = ఒంటరి
అభిమన్యుడు పద్మహృవ్యాహంలో ఏకాకి అయినాడు.
అ) నగారా = పెద్ద ధంకా
పూర్వకాలంలో యుద్ధప్రారంభానికి, ముగింపుకు గుర్తుగా నగారా మ్రోగించేవారు.
ఆ) హోరు = పెద్ద ధ్వని
తుఫానులో సముద్రపు హోరు మా ఇంటికి వినిపిస్తుంది.
ఇ) ఘోష = ఉరుము (పెద్ద ధ్వని)
వర్షాకాలంలో ఘోషలు, మెరుపులు వస్తాయి. వెంటనే పిడుగులు వస్తాయి.
ఈ) ఊపిరాడని = గాలి పీల్చుకోడానికి పీలుకాని
సాకు నగరంలో ఊపిరాడని పనులు ఉన్నాయి.
ఉ) పరసీయ గ్రంథం = చదవదగిన పుస్తకం.
తెలుగు సాహిత్యంలో పరసీయ గ్రంథాలు చాలా ఉన్నాయి.
2. కింది పదాలకు పర్యాయ పదాలు రాసి, వాటితో వాక్యాలు రాయండి.
ఉదా॥ పల్లె - గ్రామం, జనపదం
పల్లెలే దేశానికి పట్టుగొమ్మలు అని గ్రామ స్వరాజ్యంకోసం గాంధీజీ కలలు కన్నారు. జనపదాన్ని బాగుపరచడమే దేశ సౌభాగ్యంగా తలచారు.
అ) నరుడు - మానవుడు, మర్యాద
నరుడు, వానరుడి నుండి పుట్టాడని మానవుడు నిరూపించాడు. మర్యాదు తన మేధతో అద్భుతాలు సృష్టించాడు.
ఆ) అరణ్యం - అడవి, విపినం
అరణ్యంలో చాలా పుష్టాలు ఉంటాయి. అడవిలో చాలా మూలికలు ఉంటాయి. అందుకే విపినంను సంరక్షించాలి.
ఇ) రైతు - హోలికుడు, కర్మకుడు
పంటలు పండించే హోలికుడు దేశానికి వెన్నెముక. ఆ కర్మకుని కష్టం వెలకట్టలేనిది. అందుకే రైతు కు దేశం బుణపడి ఉంటుంది.
ఈ) పువ్వు - కుసుమం, లతాంతం
జాజి పువ్వు, మల్లె కుసుమం, చేమంతి లతాంతం అన్నీ సువాసనా భరితాలే.
ఉ) మరణం - మృతి, చావు
భర్త మరణం, కొడుకు మృతి, ఎందరికో చావును తెచ్చే యుద్ధం వద్ద. శాంతి ముద్ద.
ఊ) వాంఛ - కోరిక, ఆకాంక్ష
ఉన్నతమైన వాంఛ నెరవేరాలనే కోరికతో నా ఆకాంక్షను చెప్పాను.
ఎ) వృక్షం - తరువు, భూజము
వృక్షం పెంచితే ఆతరువు నిన్ను పెంచుతూ ఆభూజము తల్లిలాగ కాపాడుతుంది.

వ్యాకరణాంశాలు

1. కింది కవితా భాగాల్లోని అలంకారాన్ని గుర్తించండి.
అ) నగారా మ్రోగిందా
నయాగరా దుమికిందా

ఆ) రంగదరూతిథంగ; ఖగరాజతురంగ; విపత్సరంపరో
తుంగ తమఃపతంగ; పరితోషితరంగ; దయాంతరంగ; స
త్సంగ; ధరాత్మజా హృదయ సారస భృంగ; నిశాచరాభ్య మా
తంగ; శుభాంగ!

ఇ) కొందరికి రెండు కాళ్ళ
రిక్షావాళ్ళకి మూడు కాళ్ళ
ఉన్నవాళ్ళకి నాలుక్కాళ్ళ

శబ్దాలంకారాల్లో వ్యత్యనుప్రాస, అంత్యానుప్రాస లాంటివే మరికొన్ని ఉన్నాయి. వాటిని గురించి తెలుసుకుండాం.

1. ముక్కపదగ్రస్తం

కింది పద్యాన్ని పరిశీలించండి. ప్రత్యేకతను గుర్తించండి.

కం. మన వేటికి నూతనమా!

తనమ మానినిఁ బ్రేమఁ దనకుఁ దక్కితిననుమా

నను మానక దయ దనరం

దనరంతులు మాని నరసధవు రమ్యనవే.

పై పద్యంలోని ప్రత్యేకతను గమనించారు కదా!

ఒక పద్యపాదంగాని, వాక్యంగానీ ఏ పదంతో ఫూర్పువుతుందో అదే పదంతో తర్వాత పాదం / వాక్యం మొదలవుతుంది. దీన్నే ముక్కపదగ్రస్త అలంకారం అంటారు.

2. యమకము

కింది వాక్యాలు పరిశీలించండి. ప్రత్యేకతను గుర్తించండి.

అ) లేమా! దనజుల గెలువఁగలేమా

(లేమ = స్త్రీ, గెలువగలేమా = గెలువదానికి మేమిక్కడ లేమా (ఉన్నా కదా!))

ఆ) ఆ తోరణం శత్రువులతో రణానికి కారణమైంది.

(తోరణం = ద్వ్యానికి కట్టే అలంకారం; రణం = యుద్ధం)

పై రెండు సందర్భాల్లోనూ ఒకే పదం అర్థభేదంతో ప్రయోగించడం జరిగింది. దీనినే ‘యమకాలంకారం’ అంటారు.

3. లాటానుప్రాస

కింది కవితా భాగాలను / వాక్యాలను చదపండి. ప్రత్యేకతను గమనించండి.

అ) హరి భజియించు హస్తములు హస్తములు.....(చేతులే, నిజమైన చేతులు)

ఆ) చిత్తశుద్ధితో జేసెడి సేవ సేవ. (సేవయే నిజమైన సేవ)

పై రెండు సందర్భాల్లోనూ ఒకే పదం అర్థంలో తేడా లేకున్నా భావంలో తేడా ఉండేటట్లు ప్రయోగించారు. ఈ విధంగా ఒకే పదాన్ని, అర్థం ఒకటే అయినా తాత్పర్యభేదంతో ప్రయోగించడాన్ని ‘లాటానుప్రాసాలంకారం’ అంటారు.

భాషాకార్యకలాపాలు / ప్రాజెక్టు ఘని

భారతదేశంలోని ప్రధాననగరాల వివరాలు వాటి ప్రత్యేకతలు, జీవన విధానాల వైవిధ్యాన్ని సేకరించి ఒక పట్టికగా రూపొందించి ‘భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని’ నిరూపించేలా ప్రదర్శించండి.

సంఘటన :

1) సవర్జనీద్వారా సంఘి :

1) నగరారణ్యం	=	నగర	+	అరణ్యం	-	సవర్జనీద్వారా సంఘి
2) సమాంతర రేఖలు	=	సమ	+	అంతర రేఖలు	-	సవర్జనీద్వారా సంఘి
3) చైత్రారంభం	=	చైత్ర	+	అరంభం	-	సవర్జనీద్వారా సంఘి

2) ఇకారసంధి (ఇత్యసంధి) :

1) ఊపిరాడని	=	ఊపిరి	+	ఆడని	-	ఇత్యసంధి
2) పూరిల్లు	=	పూరి	+	ఇల్లు	-	ఇత్యసంధి

సమాసాలు :

సమాసపదం

- 1) నాలుగు రోడ్లు
- 2) రెండు కాళ్ళు
- 3) మూడు కాళ్ళు
- 4) నాలుగు కాళ్ళు
- 5) నాలుగు వైపులు
- 6) రోడ్డకూడలి
- 7) పుప్పాడి
- 8) సమ్మేళన కోలాహలం
- 9) సగరారణ్యం
- 10) జీవన ఫోష
- 11) పేదరైతులు
- 12) సమాంతర రేఖలు
- 13) వెరైటీ సమస్యలు

విగ్రహవాక్యం

- నాలుగు సంఖ్య గల రోడ్లు
- రెండు సంఖ్య గల కాళ్ళు
- మూడు సంఖ్య గల కాళ్ళు
- నాలుగు సంఖ్య గల కాళ్ళు
- నాలుగు అయిన వైపులు
- రోడ్డ యొక్క కూడలి
- పూల యొక్క పొడి
- సమ్మేళన మందలి కోలాహలం
- సగరం అనే అరణ్యం
- జీవనం యొక్క ఫోష
- పేదవారైన రైతులు
- సమాంతరమైన రేఖలు
- వెరైటీ అయిన సమస్యలు

సమాసం పేరు

- ద్విగు సమాసం
- పట్టీ తత్పురుష సమాసం
- పట్టీ తత్పురుష సమాసం
- సప్తమీ తత్పురుష సమాసం
- రూపక సమాసం
- పట్టీ తత్పురుష సమాసం
- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం
- విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయం

* * *